

Engelim Engelimiz Olmasın Sevgilim

– E.D. · 28 Kasım 2019

Bak yine unutmuşum kendimi sokağının başında
Gözlerimi açtığımda saat gecenin kaçığıdı bilmiyorum
Unutamadığım odanın lambası açıktı hala..
Anladım ki senide uyku sarmamıştı..
Usulca iliştim pencereye göz gezdirdim odana..
Yine almışsın eline kalemi karalıyordun kağıdı..
O an o kadar çok istedim ki
karaladığın kağıt,
tuttuğun kalem,
gece gece seni uyutmayan
o ilham olmayı anlatamam..
Anlatsam inanırmıydın bilemem ama
hiç yalan söylemedimki içimden sana
Sende inanırdın içimdeki bu arzuya..
İnceden inceye serinleştirmişti havayı ay
sanki seni gizli gizli izlememe kırılmıştı..
Haklıydı da neden yanında değildim ki..
Ama yanında olabilir miydim..
sahi kabul edermiydin bu sağır ve dilsiz beni
Yakıştırır mıydın yanına beni bilmiyorum..
Aslında o kadarda engelli biri değilim.. çünkü artılarımda var benim
Çok yakışıklıyım, körde değilim, zekiyimde ve bir görebilsen gamzelerim var benim çokta güzel gülerim..
En önemlisi engelsiz birçok insandan
çokta anlayışlıyım ve de saygılıyım
Abartmıyorum cidden öyleyim..
Ne bileyim korkuyorum işte
beni kusurlarımla kabul etmemenden
çünkü sen kusursuzsun..
hem beni kendine yakıştırırsanda ben kendimi yakıştırır mıyım yanına..
Senin kusurların ayrı bir güzel onlara kusur demeye şahit ister..
Artık veda zamanı hava iyice serinleşti birde üşütmeyeyim
Yoksa iyileşene kadar göremem seni..
Anneler duymasın kızarlar ve üzümlerde.. en önemlisi kimseler bilmesin seni..
Şimdi on adımlık mesafeden bir buse konduruyorum yanağına..
mutlu ol ve yarına kadar yine bekle beni

geri döneceğim dönmesemde
yine uyurken bulurum kendimi sokağının başında
yıllardır bulduğum gibi sokağının başında..
>>E.D.<<